

[Palle Simonsen]

det ændringsforslag, som venstre og det konservative folkeparti har stillet. Når det er tilfældet, får vi dog nogenlunde orden på det, så der skal ikke lyde utak for dette.

Det medfører naturligvis også, at vi må stemme imod det ændringsforslag, som fremskridtspartiet stiller.

Glensgård (FP):

Jeg skal starte med at sige, at fremskridtspartiet ikke har noget imod, at vi introducerer denne form for mundtlige ændringsforslag i folketinget, men det kan godt blive lidt kompliceret i fremtiden. Ændringsforslaget fra hr. Bertel Haarder og fra ...

Formanden:

For at der ikke som sædvanlig skal skabes en myte ved nogle mærkelige bemærkninger fra hr. Glensgårds side, skal jeg sige, som det også blev sagt her: forslaget var forelagt, som det blev rettet her. Det har været korrekt indleveret; det var en fejlskrivning, der blev gjort opmærksom på, og ikke et ændringsforslag, der blev stillet.

Glensgård (FP):

Jeg skal ikke diskutere med formanden.

Jeg skal kun sige, at denne ændring til ændringsforslaget, som hr. Bertel Haarder har nævnt her, ganske givet vil indebære, at regeringen må fremkomme med et nyt aktstykke i finansudvalget gående ud på, at vi skal have en ekstra bevilling til tillægsbevillingsloven, og et nyt aktstykke, der skal gå på en bevilling tilbage til finansåret 1980, skal naturligvis indeholdes i tillægsbevillingsloven. Det nye aktstykke vil så få den udformning, som ændringsforslag nr. 1, stillet af fremskridtspartiet til tillægsbevillingslovsforslaget, har i dag. Det, hr. Bertel Haarder ønsker, er altså reelt en behandling mellem anden og tredje behandling eller en behandling mellem tillægsbevillingslovens vedtagelse og statsregnskabet i form af et aktstykke.

Denne nye bemærkning – som jeg forstår ikke er ny, men som er ny for os, der ikke har set det før – giver naturligvis en anden holdning fra vores side, for der er stor forskel på, at regeringen giver en redegørelse i finansudvalget, som vi kan diskutere, og at den forelægger et aktstykke for finansudvalget.

Jeg vil gerne spørge finansministeren, om han er enig med fremskridtspartiet i, at den udformning, bemærkningerne nu har fået her, vil indebære, at der skal forelægges finansudvalget en reel bevillingsansøgning fra regeringen. Hvis finansministeren bekræfter dette, har vi naturligvis en anden holdning til det pågældende ændringsforslag, end vi havde, da vi så det i betænkningen.

Endelig skal jeg sige om tillægsbevillingslovsforslaget, at det er en stædig, en genstridig, en egensindig trafikminister, det danske samfund er udstyret med. Disse egenskaber behøver ikke absolut at være udtryk for dumhed, men når regeringen har valgt den løsning, den har, hænger det udelukkende sammen med, at man har fået snydt sig igen med småpartierne til ikke på nuværende tidspunkt at tage den politiske diskussion om det overforbrug, der er foregået i postvæsenet.

Hr. Camre nævnte, at det ikke var endeligt opgjort, hvor store overskridelserne på P & T havde været. Nu skal jeg naturligvis ikke herfra sige, om hr. Camre har bedre informationer, end vi andre i finansudvalget har; vi har jo kun de informationer, som trafikministeren har givet os, og de går ud på, at beløbet ligger fast på 57,3 mill. kr., at det ikke vil kunne svinge mange øre. Det kan vi læse og høre ud af de svar, vi fik under samråd i folketingets finansudvalg. Der er altså tale om, at beløbet, når vi kommer til den endelige afgørelse af statsregnskabet, ikke vil komme til at svinge mange promille i forhold til de 57,3 mill. kr. i januar 1979-priser.

Vi må derfor sige, at det er første gang, regeringen er mødt frem med et tillægsbevillingslovsforslag, der har så store principielle afvigelser som det, vi har liggende her. Vi kan for så vidt kun tage til efterretning, at vi har en regering siddende, der ikke har styr på sin økonomi. Vi ser jo også for så vidt angår den løbende diskussion om finansloven, at finansministeren allerede i januar-februar måned har været i finansudvalget og meddelt os, at underskuddet er ca. 3 mia kr. større end budgettet for januar og februar måned 1981. Skødesløshed er derfor kendetegnende for regeringens måde at behandle finanserne på.

Trafikministeren har meddelt os et overforbrug på 57,3 mill. kr. Men det mest rystende var, at trafikministeren i starten kom